

LUBIĆ SIĘ (14) *vb impf*

się (9), się (5).

inf lubić się (1). \diamond *preas* 3 sg lubi się (11). \diamond *praet* 3 sg n lubiło się (1). \diamond *con* 3 sg n by lubiło się (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. lubić.

Podobać się, sprawiać przyjemność; placere Vulg [komu (13), czemu (1)] (14): Bes wiary nie podobno iest lubićlie Bogu. *HistRzym* 108v.

lubi się co (9): Slubięśli co Pánu Bogu/ nieomięszkaway spełnić: Bowiem nielubi fie iemu [*displicet ... ei*] niemądra á niewierna obietnicá. *Leop Eccle* 5/3; *Mącz* 343d; Przymię też nabożeństwo náfze/ miłościwy, dobrotliwy/ thobieć fię bowiem wśzyftko dobre lubi. *ArtKanc* E5v.

lubi się z czym (2): téż pić dobrze w zárań y w wieczor/ okrągły raft tłuczony/ z czymkolwiek fye chorému lubi. *SienLek* 127, 113.

lubi się w kim (1): Ty iesteś mói fyn miły/ wktorem się iá kochám [*in te complacui*] (*marg*) mi się lubi [...] (-) *MurzNT Mar* 1/11.

cum inf (2): *SeklPieś* 19; Sálomon [...] obmurował: ták że y miáfteczká wozom/ y miáf tá iezdzcom y co mu fie kolwie lubiło [*et quodcumque ei placuit*] budować w Ieruzálem *Leop 3.Reg* 9/19.

Przysłowie: co fię ciáku lubi/ to zówždy dużę gubi. *ArtKanc* S8.

Frazy: »co się lubi« (6): Wipadz myli panye Ieśu křište s ferca mego co fyá tobye nyelyuby *BierRaj* 16v; *RejPs* 61; *GliczKsiąż* D6v; *Leop 3.Reg* 9/19; Człowiek skłonniefzy zówždy bywa ktemu/ co fye iemu lubi/ niż ktemu co fye mu godzi *SienLek* 31v; *ArtKanc* S8.

»jak się lubi« (1): Ty małz chwylę y teże czas iak fię tobie luby wfpomoc/ nawiedzyć/ poćiefyć/ z żaloścy wybawić *SeklPieś* 19; [Vczynicie iáko fie wam lubi/ iedno bez moiey szkody. *Wokabul* 1539 H5v].

Szereg: »lubi się albo (a) (u)podoba(ć) (się) (może)« (2): *GliczKsiąż* D6v; Te amo quo magis quae agis curae sunt mihi, Tym cie bárziefy miłuyę/ ym mi fie to co ty czynisz wiecey lubi álbo podoba. *Mącz* 343d.

Synonimy: kochać się, podobać się.

Formacje współrdzenne cf LUBIĆ.